Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 35. | Нинѣ: гр. к. Авксентія п. рим. к. Александ. | Завтра: Онисіма ап. Леандра | Пятниця 14 (26) лютого 1892. | Всхôдъ сонця 6 г. 49 м.; захôдъ 5 г. 38 м. Баром. 773; термом. + 0·8° — 5·0° | Рôкъ II.

Чого маємо жадати сего року вôдъ Сойму?

Пôдъ повысшимъ заголовкомъ одержали мы письмо изъ села, котрого авторъ, якъ пôдписавъ ся, селянинъ, просить насъ въ имени селянъ, помѣстити тыхъ кôлька єго слôвъ въ нашôй часописи, щобы они дôйшли до вѣдомости послôвъ соймовыхъ, котрѣ могли бы зарадити бодай найбôльше пекучимъ справамъ селяньскимъ. Мы вôдъ себе скажемо лишь, що охотно даємо голосъ въ нашôй часописи селяньству; нехай и оно выскаже прилюдно свою гадку та нехай и ширшѣ круги почують, чого нашимъ селянамъ найбôльше потреба, и що имъ найбôльше допѣкає. Тому радо помѣщаємо гадки пôдписаного, а хочь декотрѣ зъ нихъ на нашъ поглядъ може й неконче суть практичнѣ, иншѣ знову сягають поза компетенцію Сойму, то всежь таки єсть мѣжь ними богато такихъ, надъ котрыми дѣйство повиннѣ бы якъ найскорше застановити ся нашѣ послы соймовѣ. Мы бы дуже радѣ були, кобы такъ и зъ другихъ сторôнъ вôдозвали ся голосы селянъ, а кожда розумна и здорова гадка знайде мѣсце въ нашôй часописи. Даємо отже голосъ авторови дописи:

„Чого маємо жадати сего року вôдъ Сойму?" На се пытанє можнабы въ короткости сказати, що Соймъ краєвый повиненъ сего року взяти пôдъ розвагу слѣдуючѣ точки:

1) Найвысшій вже часъ, щобы села подѣлити на округи писарскѣ — якъ то здѣлала сокальска Рада повѣтова — тіи округи обсадити зъ уряду здôбными писарями, котрѣ бы окрôмъ маніпуляціѣ канцелярійнои стягали зъ поборцями податки, при чôмъ зважити треба, що такій писарь, маючій пять до шѣсть селъ, дôставъ бы тую саму платню вôдъ тыхъ громадъ, яку до теперь они платять своимъ писарямъ майже безкористно.

2) Школы нашѣ повиннѣ перейти на етатъ краєвый, а тягары въ поодинокихъ громадахъ о много значно зменшили бы ся, бо платня на учителѣ и утриманє школъ взагалѣ повинна бути розписана вôдъ податку на всѣхъ оподаткованыхъ въ краю, такъ бодай справедливôсть за тымъ промавляє

3) Доки школы не будуть въ цѣлости утримуванѣ коштомъ краю, повиненъ Соймъ утворити ще сего року бôльшій фондъ на запомоги громадамъ, котрѣ будують або направляють школы. Запомога така, де будує ся нова школа, не повинна выносити менше якъ 500 зр.

4. Окрôмъ каръ грошевыхъ за непосыланє дѣтей до школы, не дозволити дати шлюбу молодцеви передъ укôнченємъ 30 року а дѣвчинѣ передъ укôнченємъ 24 року, коли не выкажуть ся, що укôнчили народну школу, и коли не стануло въ тôмъ щось иншого важного на перешкодѣ; молодець письменный, укôнчивши школу народну, мôгъ бы служити при войску лише два роки, неписьменный 3—4 роки, — але то належить вже до державы — а то зъ тои причины, що кары грошевѣ, якѣ накладає ся на родичѣвъ, не приносять пожаданого хôсна, а по друге, що суть то кары дуже дрôбнѣ и незначнѣ, про котрѣ таки много дѣтей до школы не ходить.

5. Соймъ повиненъ черезъ кôлька лѣтъ роздѣляти на повѣты по кôлькадесять тысячь риньскихъ, щобы кожда громада на своѣй теріторіи вышутрувала дорогу. — а сего року якъ разъ дуже бы здало ся дати людемъ якійсь заробокъ, а навѣть лѣпше, нѣжь запомога за дармо.

6. Выпадало бы конче запровадити бôльшій надзôръ надъ господаркою нашихъ громадъ, а властиво урядôвъ громадскихъ, щодо касъ громадскихъ, шпихлѣрѣвъ, лѣсôвъ и пасовискъ. До теперь въ многихъ громадахъ лежать пасовиска пустарами, де не росте трава, лише мохъ и третя частъ кертовинъ сторчить, а громада сама доброволно и зъ власнои охоты злому зарадити не хоче. Зъ лѣсами, касами, шпихлѣрями и поборомъ податкôвъ дѣють ся въ многихъ громадахъ великѣ надужитя и найбôльшій неладъ. Часъ бы тому зарадити!

7. Потрѣбна єсть такожь примусова асекурація для цѣлого краю, а по впроваджению въ житє такои уставы, належало бы выдати конче пляны будовы для хатъ селяньскихъ, и щобы нѣхто инакше не смѣвъ ставити нову хату, лишь такъ, якъ плянъ вказує

8) Потреба конче скоротити цивільнѣ процесы, а „образôвки" здати на судъ громадскій и заборонити уставою покутнымъ писарямъ занимати ся дотеперѣшнымъ писарствомъ до всѣлякихъ властей, та положити тымъ конець всѣлякому обманьству темныхъ селянъ. Выимкою повинно бути лишь для тыхъ написати собѣ самымъ, котрѣ суть вôдповѣдно образованѣ.

Суть то справы на борзѣ зôбранѣ и на котрыхъ намъ всѣмъ дуже много залежить, а трудности майже жаднои до переведеня не представляють. Вымагають тіи жаданя лишь

1

Вороги.

Зъ россійского — А. Чехова.

Темнымъ вечеромъ въ вересни, десь коло десятои годины, померъ окружному лѣкареви Кирилову одынокій сынъ, шестилѣтный Андрейко, на діфтерію.

Коли жѣнка доктора припала до постелѣ мертвои дитины и выбухла першимъ жалемъ розпуки, роздавъ ся въ переднôй комнатѣ пронибаючій голосъ дзвôнка.

Слуги выправлено ще досвѣта въ дому задля заразы. Кириловъ пôшовъ вôдчинити дверѣ такъ, якъ стоявъ, безъ сурдута, зъ розпятою камизелькою, не обтерши собѣ мокрого лиця и рукъ, спаленыхъ карболемъ. Въ переднôй комнатѣ було темно и лише можна було пôзнати, що чоловѣкъ, котрый вôйшовъ, бувъ середного росту, мавъ на собѣ бѣлый шаликъ та що єго велике лице було незвычайно блѣде, и то таке, що здавалось, неначе бы вôдъ него ажь яснѣйше стало въ комнатѣ, коли вôнъ вôйшовъ.

— Чи докторъ дома? спытавъ вôйшовшій живо.

— Я дома — вôдповѣвъ лѣкарь. Чого вамъ треба?

— Ахъ, то вы? — Дуже мене то тѣшить! сказавъ незнакомый и старавъ ся середъ темноты схопити лѣкаря за руку; знайшовъ єѣ и стиснувъ єѣ крѣпко обома руками. „Я дуже... дуже радъ! Тажь мы знакомѣ, я называюсь Абоґінъ... Я мавъ приємность бачити васъ лѣтомъ у Гнучевыхъ. Якійже я радъ, що я васъ застаю дома... Змилуйте ся, не вôдкажѣть менѣ сего, ходѣть заразъ зô мною... Моя жѣнка занедужала небезпечно... Вôзъ вже чекає...."

Вже по самôмъ голосѣ и по рухахъ прибувшого було можна пôзнати, що вôнъ бувъ сильно зворушеный Якъ той, що налякавъ ся огню або скаженого пса, такъ и вôнъ ледви дыхавъ, говоривъ скоро, дрожачимъ голосомъ а зъ єго мовы було видко, що вôнъ сердечно переляканый, якъ мала дитина. Якъ всѣ переляканѣ и перепудженѣ, такъ и вôнъ говоривъ короткими, урываными реченями и плѣвъ о многôмъ, що не належало до рѣчи.

— Я побоювавъ ся, що васъ не застану дома, — говоривъ вôнъ дальше. — Ѣдучи до васъ, я самъ себе мучивъ... Убирайтежь ся, та ѣдьмо вже, на милôсть Бога.... А то ось якъ склало ся... До мене приѣхавъ въ гостину Папчиньскій, Александеръ Семйоновичь, вы чей єго знаєте.... Мы трохи балакали... Опôсля сѣли пити чай, ажь наразъ — крикнула моя жѣнка, схопилась рукою за серце и повалилась на опирало вôдъ крѣсла. Мы занесли єѣ до постелѣ и... Я ставъ натирати єѣ сальміяковымъ спірітусомъ и кропивъ водою.. Але она лежить якъ нежива... Я побоююсь, чи то може не пукла ѣй яка жила... Ходѣть же.... Батько моєѣ жѣнки померъ на таку саму слабôсть...

Кириловъ слухавъ и мовчавъ, неначебъ не розумѣвъ тои бесѣды.

Коли Абоґінъ ще разъ згадавъ про Папчиньского и про вôтця своєѣ жѣнки та ще разъ хотѣвъ взяти доктора за руку, покивавъ той лишь головою и сказавъ, протягаючи апатично кожде слово: „Даруйте, я не можу пôйти... Менѣ може пять мінутъ тому назадъ... менѣ померъ мôй сынъ.

— Хибажь такъ? — прошептавъ Абоґінъ, и поступивъ ся о крокъ взадъ. Мôй Боже, въ якужь лиху годину я сюды прийшовъ! Охъ, то дуже нещасливый день для мене... Та й не дивожь то, якъ то все склало ся?!... и то якъ разъ нинѣ, якъ бы на збытки!

Абоґінъ вхопивъ за клямку вôдъ дверей и задумавшись спустивъ голову въ долину. Вôнъ очевидно бувъ непевный и не знавъ, що робити: чи ити дальше, чи ще доктора просити.

— Чуєте, — сказавъ вôнъ пристрастно, и взявъ Кирилова за рукавъ — я розумѣю дуже добре ваше положенє! Встыдаюсь, єй-Богу, що въ такôй порѣ стараю ся звернути вашу увагу на себе... Та щожь менѣ дѣяти? Зважте самѣ, до когожь менѣ удати ся? Тутъ же кромѣ васъ нема нѣякого другого лѣкаря Змилуйте ся, ходѣть! Тажь я васъ не для себе прошу... Та я чей не нездужаю.

Стало тихо. Кириловъ обернувъ ся за-

доброи волѣ нашихъ заступникôвъ въ Соймѣ, котрû самû дуже добре не одно знають, що ся по нашихъ селахъ и мѣсточкахъ дѣе; треба лишь уставы въ тôмъ намѣреню, а пôдвластнû орґаны выконати мусять.

Тимотей Бѣлогорскій, селянинъ

Справы краєвû.

(Орґанізація етату службового вôддѣлу рахункового й касового съ краєвôмъ Выдѣлѣ). — На послѣднôй сесіи Соймъ поручивъ Выдѣлови краєвому, щобы нарадивъ ся надъ справою реорґанізаціѣ службового етату въ краєвôмъ Выдѣлѣ въ тôмъ напрямѣ, чи не далось бы знести посады діюрнiстôвъ въ вôддѣлахъ: концептовôмъ, технічнôмъ и рахунковôмъ, а за те побôльшити етатъ сталыхъ урядникôвъ и отворити мѣсця для кваліфікованыхъ аплікантôвъ концептовыхъ та елевôвъ технічныхъ.

Выдѣлъ краєвый ставить такû внесеня въ справѣ орґанізаціѣ вôддѣлу рахункового й касового:

Теперѣшный станъ урядникôвъ рахункового вôддѣлу, котрый основує ся на постановѣ Сойму зъ р. 1882, складає ся зъ: 1 директора, 1 заступника даректора, 6 ревідентôвъ, 12 адъюнктôвъ, 1 архівіста, 1 протоколіста, 8 асистентôвъ и 10 практикантôвъ — разомъ 40 осôбъ. Коли опôсля Выдѣлъ краєвый обнявъ зарядъ фондôвъ индемнізаційныхъ, то треба було збôльшити силы такъ, що теперь є въ рахунковôмъ вôддѣлѣ 44 урядникôвъ и 40 діюрнiстôвъ, разомъ 86 осôбъ. Выдатки того вôддѣлу безъ особистыхъ и пятилѣтныхъ додаткôвъ дають суму круглыхъ 72.000 зр.

Черезъ реорґанізацію етату вôддѣлу рахункового Выдѣлъ краєвый бажає заохотити ще бôльше добрыхъ молодыхъ силъ, абы вступали въ краєву службу рахункову, се жь думає осягнути черезъ полѣпшене вôдносинъ авансу; по друге, щобы старшимъ и досвѣдченымъ урядникамъ дати можнôсть выробити тыхъ молодыхъ аплікантôвъ и практикантôвъ, що будуть працювати пôдъ ихъ наглядомъ — сежь думає Выдѣлъ краєвый осягнути черезъ збôльшене числа аплікантôвъ и практикантôвъ. До того Выдѣлъ краєвый руководить ся бажанємъ, щобы вôддѣлъ рахунковый ставъ ся доброю школою рахунковои службы.

Въ цѣли полѣпшеня вôдносинъ предкладає Выдѣлъ краєвый утворене новои ранґи „офіціялôвъ“ зъ платнею 900 зр. и додаткомъ 200 зр., а тыхъ має бити 8. Число практикантôвъ пôдвысшає Выдѣлъ кр. зъ 10 на 15, зъ платнею 600 зр. Посадъ аплікантôвъ має бути 6, зъ тыхъ 2 зъ платнею 500 зр., а 4 по 360 зр. Тû посады не будуть сталû, и приступнû лише для кваліфікованыхъ кандидатôвъ. Такожъ предкладає утворене новои, семои, посады ревідента зъ платнею 1500 зр. и додаткомъ 300 зр. Такимъ чиномъ буджетъ вôддѣлу рахункового по реорґанізаціи пôднесе ся о 1.987 зр., а при тôмъ знесе ся институція діюрнiстôвъ.

Етатъ касовый складає ся зъ 6 осôбъ зъ выдаткомъ 10.020 зр. Выдѣлъ краєвый вносить, щобы збôльшити той етатъ о 4 робôтникôвъ, т. є. на 10 урядникôвъ. Черезъ те зросте рôчный выдатокъ на той етатъ о 2 460 зр. Має бути же знесена 1 посада адъюнкта, а утворенû: 1 посада офіціяла зъ платнею 900 зр. и додаткомъ 200 зр.; 2 посады асистентôвъ по 800 зр. и 2 практикантôвъ по 600 зр.

Выготовленємъ орґанізаціѣ концертового вôддѣлу при Выдѣлѣ краєвôмъ має займати ся заступникъ маршалка краєвого, А. Хамецъ.

Перегляд политичный.

Въ наслѣдокъ особистого конфлікту межи буковиньскимъ президентомъ краю гр. Паче, а маршалкомъ краєвымъ бар. Василькомъ, зложили мандаты посольскû послы соймовû: бар. Капрі, Кохановскій (старшій), Кохановскій (молодшій), Іосифъ Кохановскій, Конъ, Пигулякъ, Помпе, Ренней, Ротъ, Стефановичь, Фіттінґеръ, Тиминьскій, Волянъ и Войнаровичь. Крôмъ того заповѣли ще й другû послы зложене мандатôвъ. Позаякъ румуньска партія солідаризує ся зъ бар. Василькомъ а має всего лишь 15 мандатôвъ, то заходить обава, що буковиньскій соймъ не буде мôгъ радити задля браку комплету. Теперь наспѣла навѣть вѣсть, що згаданû послы обстають при зложеню мандатôвъ, отже не позôстане нѣчого, якъ лишь розвязати соймъ. Зъ Вѣдня зновъ доносять, що конфліктъ буде мирно залагодженый и бар. Василько оголосить мабуть въ ґазетѣ Bukow. Nachr. заявлене вдоволяюче президента ґр. Паче.

Magyar-Ujsag доносити, що ніністеръ фінансôвъ думає предложити ще сеи сесіѣ парляментарнои бодай часть проектôвъ, вôдносячихъ ся до управильненя валюты, о скôлько на то позволять переговоры зъ правительствомъ.

Ліберальна партія угорскои палаты послôвъ поставила однодушно кандидатуру бар. Дезидерія Банфіого на президента, а Алексія Бокрошого и ґр. Теодора Андрашого на віцепрезидентôвъ палаты.

Пôсля вѣстей наспѣвшихъ зъ Петербурга заповѣджено вже рѣшучо гостину царя въ Берлинѣ на май. Въ мартѣ поѣде царь до Криму, абы тамъ вôдвѣдати недужого сына, вел. кн Юрія, а зъ вôдтамъ поѣде через Берлинъ до Даніѣ на золоте весѣлє даньскои пары королевскои. Праса нѣмецка приняла ту вѣсть досыть холодно, а противно россійскû дневники застанавляють ся надъ конечностію зближеня ся Россіѣ до Нѣмеччины. „Новости“ завѣряють навѣть, що Россія нѣколи не мала якихсь злыхъ намѣрень противъ Нѣмеччины, не думає розширяти своеѣ области въ нѣякôмъ напрямѣ и взагалѣ не настало нѣчо такого, що могло бы непокоити Нѣмеччину зъ огляду на политичнû пляны россійскû.

Криза въ французскôмъ кабінетѣ все ще не залагоджена и чимъ разъ бôльше показуєсь потреба розвязати парляментъ, хочь бы навѣть и въ тôмъ случаю, колибъ знайшлись люде, що хотѣли бы вступити до кабінету. Въ такôмъ случаю було бы то лишь переходове міністерство. Доси однакожь не мôгъ президентъ републики вышукати собѣ вôдповѣдныхъ людей; зъ радикалами не хоче мати нѣякого дѣла, а зъ иншихъ партій не хоче зновъ нѣхто вступити до міністерства. Кажуть, що Карно хотѣвъ бы конче задержати въ тôмъ кабінетѣ Констанса, зъ огляду на то, що 1 мая будуть вôдбувати ся выборы до радъ громадскихъ и що того дня будуть такожь великû демонстрации робôтникôвъ. Характеристичне єсть, що на выбôръ нового кабінету въ Франціи вплывае дуже россійска дипльоматія. „Justice“, орґанъ Клеманса, выступає дуже остро противъ того и каже: „Якъ то важить ся хтось въ справѣ, котра лишь насъ обходить, покликувати ся на чужій народъ? Хочь и кôлько симпатіѣ маємо для нашихъ россійскихъ приятелѣвъ, а всежь таки мы не давали имъ нѣколи рады, яку они мають вести политику.“

Видко, що въ Сербіи все таки не стоять дѣла такъ, якъ то представляла ихъ въ послѣдныхъ дняхъ верховодяча въ Сербіи партія радикальна. Катичь уступивъ зъ посады президента скупштины, а фактомъ єсть, що вôдъ радикалôвъ вôдлучило ся 21 послôвъ.

домъ до Абоґіна, постоявъ кôлька хвиль и зайшовъ поволи зъ переднои комнаты до свѣтлицѣ. Зъ того, якъ вôнъ непевно и механічно ишовъ, зъ якою увагою поправлявъ вôнъ умбру на незапаленôй лямпѣ и якъ вдививъ ся въ грубу книжку, що лежала на столѣ, можна було гадати, що вôнъ теперь анѣ нѣчого не бажає, анѣ не намѣряє нѣчого, що навѣть о нѣчôмъ не думає и не пригадує собѣ, що вже навѣть забувъ, що въ переднôй комнатѣ въ его хатѣ стоить чужій чоловѣкъ. Темнота и тишина, що залягли свѣтлицю, мусѣли очевидно ще бôльше его запаморочити. Коли выходивъ изъ свѣтлицѣ до свого кабінету, пôднѣсъ праву ногу высше, якъ було потреба, шукавъ руками одвѣркôвъ и въ цѣлôй его поставѣ видко було таке здивоване, якъ колибъ зайшовъ до чужои хаты, або якъ колибъ першій разъ въ житю упивъ ся и самъ тому дивувавъ ся. Вздовжь стѣны, почерезъ полицѣ зъ книжками тягнувъ ся въ кабінетѣ ясный пасъ свѣтла; оно выходило разомъ зъ тяжко придушаючимъ запахомъ карболю и впадало зъ вôдхиленыхъ трохи дверей, що вели зъ кабінету до спальнѣ... Докторъ сѣвъ на крѣсло коло стола; немовь сонный дививъ ся вôнъ хвилю на свои освѣтленû книжки, вôдтакъ вставъ и пôшовъ до спальнѣ.

Въ спальни було тихо якъ въ могилѣ. Все тутъ почавши вôдъ найменшои рѣчи говорило выразно о пережитôй недавно бури, о утомленю, и все вôдпочивало. Свѣчка, що стояла на стôльчику, обложена густо склянками, коробками та флящинками, и стояча на комодѣ лямпа кидали ярке свѣтло по комнатѣ. На постели, недалеко вôкна, лежавъ хлопчина зъ отвореными очима и якъ бы здивованымъ выразомъ лиця. Вôнъ не рушавъ ся, но его очи, здавало ся, ставали зъ кождою хвилею темнѣйшû и западались що разъ глубше въ голову. Коло постелѣ стояла мати на колѣнахъ поклавши руки на тѣло хлопчины и притуливши лице до постелѣ. Она, якъ той хлопчина, не рушалась зъ мѣсця, але о скôлькожь живѣйше кидала собою и руками! Она кинулась на постѣль цѣлымъ своимъ єствомъ, цѣлою силою и пристрастію, немовь бы бояла ся покинути тую спокôйну и выгôдну поставу, яку вкôнци знайшла для свого утомленого тѣла. Покрывало, платки, мыска до умываня, порозливана вода на пôдлозѣ, тотû всюды порозкиданû пензлики та ложки, бѣла фляшка зъ вапняною водою, навѣть той глухій и тяжкій воздухъ, — усе то було мертве и немовь спочивало.

Докторъ пристанувъ коло своеѣ жѣнки, заложивъ руки въ кишенѣ и спустивши голову въ долину, приглядавъ ся свому сынови. Лице доктора мало выразъ рôвнодушности, лишь по капляхъ, що блыщали на бородѣ, можна було догадатись, що вôнъ недавно плакавъ.

Того невысказаного страху, якій приходить завсѣгды на гадку, коли говорить ся о смерти, не було въ сѣй спальни. Въ тôй загальнôй задеревѣлости, въ поставѣ матери, въ тôмъ выразѣ рôвнодушности у доктора було щось притягаючого, щось трогаючого серце, якъ разъ тота краса людского страданя, котру не такъ легко можна научитись зрозумѣти та описати, котру хиба лишь музыка зможе вôддати. Тота краса була и въ тôй понурôй мовчанцѣ; Кириловъ и его жѣнка мовчали, они не плакали, имъ прийшла на гадку крôмъ болю по причинѣ страты ще и елеґія ихъ обставинъ: якъ колись промайнула ихъ молодôсть, такъ пропала теперь на завсѣгды и надѣя, що будуть мати дѣти! Докторови було теперь 44 лѣтъ, вôнъ вже посивѣвъ и выглядає якъ старый, его зôвялôй и нездужаючôй жѣнцѣ єсть 35. Андрейко бувъ у нихъ не лишь одною однѣсенькою але й послѣдною дитиною. Докторъ бувъ иншои вдачѣ, якъ жѣнка. Вôнъ належавъ до тыхъ людей, що то въ душевнôмъ горю потребують руху. Постоявши якихъ пять хвиль коло жѣнки, выйшовъ вôнъ, пôдносячи высоко праву ногу, зô спальнѣ до малои комнаты, котрои половину займала велика, широка софа; зъ вôдси пôйшовъ до кухнѣ. Перейшовши коло печи и коло постелѣ кухарки, зôгнувъ ся и вôйшовъ малыми дверми до переднои комнаты. Тутъ уздрѣвъ вôнъ знову бѣлый шаликъ и блѣде лице.

(Дальше буде).

Новинки.

Львôвъ дня 13 (25) лютого.

— **Именованя** Є. Ексц. панъ Намѣстникъ именувавъ канцелістôвъ ц. к. Намѣстництва: Домініка Дельмана провізоричнымъ офіціяломъ ц. к. Намѣстництва и Іосифа Пясецкого провізоричнымъ секретаремъ повѣтовымъ, а заразомъ надавъ посады канцелістôвъ ц. к. Намѣстництва: канцелістови поліціѣ при дирекціи у Львовѣ, Брониславови Визимирскому, и выслуженому ц. к. пôдофіцирови жандармеріѣ Вільгельмови Ґросерови, признаючи Ґросера до службы при ц. к. староствѣ въ Пильзнѣ, а Визимирского до службы при ц. староствѣ въ Перемышли.

— **Конкурсы**. Окружна рада школьна въ Бережанахъ розписує конкурсъ на слѣдуючій посады учительскѝ: 1) при школахъ етатовыхъ: въ Августôвцѣ, Бишкахъ, Дубщи, Кривчи, Литятинѣ, Пôдвысокôмъ, Рекшинѣ, Слободѣ, Вербовѣ, Жуковѣ и Єлевковѣ, 2) при школахъ філіяльныхъ: въ Барановцѣ, Бущи, Дмухавци, Дрищевѣ, Глинной, Гиновцяхъ, Гутиску, Кальнômъ, Каплинцяхъ, Комарôвцѣ, Конюхахъ, Котовѣ, Ковôвцѣ, Красной, Лѣсникахъ, Вôльховци, Плиховѣ, Плавчи малой, Поручинѣ, Посуховѣ, Раю, Рогачинѣ мѣсточку, Рогачинѣ селѣ, Рыбникахъ, Слобôдцѣ, Шумлянахъ, Теофипôльцѣ, Тростявци, Урмани, Вôльцѣ, Вымыслôвцѣ, Золочôвцѣ; 3) на посады молодшихъ учителѣвъ при 2-клясовыхъ школахъ мѣшаныхъ: въ Тавровѣ, Козловѣ, Нараєвѣ и Козовой. Подяня треба вносити до 10 цвѣтня. — Окружна рада школьна въ Чешановѣ оголошує конкурсъ на посады учительскѝ: 1) при школахъ етатовыхъ: въ Горайци, Кобильници, Нѣмотовѣ, Опацѣ, Рудѣ рожанецкôй, Залужи; 2) при школахъ філіяльныхъ въ Бѣгаляхъ, Футорахъ, Фрайфельдѣ, Коровици лѣсовôй, Мощаници, Подемщинѣ и Сухôй воли; 3) на посады молодшихъ учителѣвъ при 4 клясовыхъ школахъ въ Чешановѣ и Любачевѣ. Подяня треба вносити до кôнця марта 1892.

— **Радникъ Двору, п. І. Сеферовичь**, начальный директоръ почтъ и телеґрафôвъ выѣхавъ до Кракова.

— **„Львôвскій Боянъ“** ладить ся дати въ суботу, т. є. 26 с. м. въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ вокально-музыкальный вечерницѣ зъ платнымъ для нечленôвъ „Бояна“ вступомъ по 30 кр. вôдъ особы.

— **Смертность у Львовѣ**. Въ сѣчни с. р. на пôдставѣ протоколу канцеляріѣ смертности було выпадкôвъ смерти: въ середмѣстю 18 христіянъ, 15 жидôвъ; въ І дѣльници 42 христіянъ, 5 жидôвъ; въ ІІ дѣльници 51 христіянъ и 28 жидôвъ; въ ІІІ дѣльници 24 христіянъ и 27 жидôвъ; въ IV дѣльници 23 христіянъ и 1 жидъ; въ шпиталяхъ: шпиталь головный 112 христіянъ и 17 жидôвъ; войсковый 5 христіянъ; Сестеръ Милосердія 9 христіянъ; жидôвскій 14 жидôвъ; въ приютахъ и домахъ карныхъ 17 христіянъ — взагалѣ померло 301 христіянъ и 107 жидôвъ.

— **Великій огонь** навѣстивъ сеи ночи мѣсто Львôвъ. На улици Янôвскôй, заразъ недалеко за костеломъ св. Анны, згорѣвъ паровый млынъ, часть магазинôвъ, пекарнѣ и дôмъ мешкальный Тома. Огонь повставъ по пôвночи коло 1 ои годины а ледво коло 5 ои удало ся его на стôлько придушити, що зльокалізовано его лишь на тѝ будынки, котрыхъ вже ратувати не було нѣ найменшого способу. Луна, яка была вôдъ того огню, була видна ажь до Жовквы, якъ розповѣдали тѝ, котрѝ зъ того мѣста прибули до Львова и явились на мѣсци пожоги. Улицѣ середмѣстя освѣченѝ були якъ въ день, а то ясна то кровава луна такъ освѣчувала дахи, що здавалось, будьто бы горѣла яка нибудь друга камениця въ сусѣдствѣ. На ратунокъ явила ся огнева сторожа мѣста Львова, служба Тома и вояки зъ сусѣдныхъ касаренъ. Страты величезнѝ, помимо того, що головнѝ склады зъ мукою и склады дерева уратовано.

— **Добра опѣкунка**. Ґр. Сѣминьска-Левицка, супруга Є. Ексц. ґр. Сѣминьского-Левицкого, жертвувала на вакуцно для убогои сѣльскои молодежи школьнои 20 зр. и кôлькадесять лôктôвъ материѣ на одѣжь для дѣвчатъ въ Хоростковѣ.

— **Аґентовъ еміґраційныхъ** прихопила краковска поліція дня 22 с. м. Оденъ зъ нихъ Пейсахъ, родомъ зъ Судомиря, замешкалый въ Уляновѣ, провадивъ двохъ селянъ зъ села Буковины повѣта ниського до Америки и вымантивъ вôдъ нихъ по 12 зр. Оба селяне суть въ асентирунковыхъ лѣтахъ. Другій Вайсманъ Матисъ зъ Блажовы, повѣту ряшѣвского, провадивъ такожь двохъ въ вѣцѣ асентирунковôмъ, зъ Блажовои и зъ Бѣлки; обохъ тыхъ згонникôвъ людскихъ рукъ для Америки вôдставлено до карного суду.

— **Молочнича спôлка** въ Гачовѣ, коло Рыманова, вôдбула дня 20 с. м. зборъ для уконституованя ся пôдъ проводамъ ґр. Ивана Потоцкого. По ухваленю статута приступило до спôлки 27 присутныхъ господарѣвъ, а до надзорчои Рады выбрано: ґр. Ивана Потоцкого зъ Рыманова, Мечисл. Урбаньского, дѣдича въ Гачова, о. Іосифа Форыся, пароха Гачова, Михайла Степка, учителя рôльничои школы въ Дублянахъ, Ґерарда Степка и Іосифа Пойнара господарѣвъ зъ Гачова, а до дирекціѣ: Стан. Якеля и Ивана Шайна господарѣвъ зъ Гачова та Ивана Бедроня люстратора кружкôвъ рôльничихъ.

— **Выпадокъ на зелѣзницѣ**. Дня 19 с. м. на пристанку въ Сколѣмъ зôткнули ся двѣ льокомотивы, одна поѣзду особового зô Стрыя, друга поѣзду товарового угорского. Обѣ машины выскочили зъ шинъ и ушкодились, а два машиністы зъ обохъ поѣздôвъ легко покалѣчились. Въ тôй справѣ розведено судово-карне слѣдство.

— **Пригода зъ дикомъ**. Дня 19 с. м. выбрали ся въ Лучицяхъ, сокальского повѣта, п. Левитовичь, управитель тамошныхъ дôбръ зъ о. Филевичомъ и его сыномъ на дики до лѣса и придыбали тамъ великого 5-лѣтного дика. На перший выстрѣлъ кинувъ ся дикъ на п. Левитовича, повваливъ его на землю и покалѣчивъ клеваками въ ногу. Пригода була бы закôнчила ся дуже сумно, слибы другѝ стрѣлцѣ не прибѣгли и кôлькома стрѣлами не убили дика. Припадокъ п. Левитовича выкликавъ загальне спôвчутє, бо его знають и поважають широко яко щирого народолюбця, орґанізатора, котрый щиро заходивъ ся около розвитку лучицкои читальнѣ, огневои сторожѣ и ин. товариствъ.

— **Месть парубкôвъ**. Въ Ворохтѣ коло Микуличина убили сеи осени парубки одну дѣвку, що любила кôлькохъ разомъ.

— **Крадежи**. Въ ночи зъ 14 на 15 с. м. обôкрали невыслѣдженѝ доси злочинцѣ громадску касу въ Вертелцѣ повѣта брôдского, зъ котрои забрали 24 зр. 64 кр. готôвки.

— **Добре кровь пускає**. Помѣжь нашимъ народомъ вкоренилась якимсь свѣтомъ тота фальшива гадка, що пусканє крови причиняє ся до здоровля, ба, та ще чимъ бôльше цирулыкъ пустить крови, тымъ вôнъ й лѣпше кровь пускає. Якѝ наслѣдки зъ того могуть бути, показує отсей примѣръ. Жандармерія донесла, що Іосифъ Юґо зъ Кемны залѣщаньскои пустивъ бритвою кровь селянинови Мартинови Сабатови зъ Мотыча шляхотского, въ наслѣдокъ чого Сабатъ незадовго потôмъ переставъ жити. Власти зарядили въ тôй справѣ судово-карне слѣдство.

— **Щедрый записъ**. Въ Моравскôмъ Бернѣ померъ сими днями якійсь Алойсій Драпе, бувшій купець, котрый проживавъ довгій часъ у Вѣдни, вôдтакъ осѣвъ въ Бернѣ и живъ самотно, уходячи за великого дивака и скупця. Вôнъ полишивъ по собѣ бôльше якъ пôвъ міліона маєтку, двѣ третины зъ того записавъ для убогихъ мѣста Вѣдня а одну третю для бѣдныхъ мѣста Берна.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

О. Иванъ Хромовскій, титулярный крилошанинъ, священикъ-ювилатъ въ Останôвцяхъ, упокоивъ ся дня 22 н. ст. лютого въ 83 роцѣ житя а 53 священьства. Вѣчна ему память!

Катерина зъ Мѣрницкихъ Гецева, жена поважаного патріота мѣщанина болехôвского, померла дня 18 н. ст. лютого въ Болеховѣ въ 70 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Николай Рабѣй, властитель реальности, упокоивъ ся у Львовѣ въ 72 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Померли: Теодоръ Савчучиньскій, податковый поборець въ Станіславовѣ въ 81 р. житя; въ Исмаилѣ въ Єгиптѣ Купріянъ Порай Кучевскій, урядникъ Товариства Суеского каналу въ 64 р. житя; въ Болшôвцяхъ Єзехіилъ Берзевічі, повномочникъ дôбръ п. Кшечуновича и писатель польскій, въ 81 р. житя. У Львовѣ Францъ Клюґеръ, урядникъ ц. к. табулѣ краєвои въ 69 р. житя; кс. Емілій Пилецкій, вікарій зъ Маґерова въ 34 р. житя; Вікторія зъ Кучиньскихъ Гординьска, вдова по концинієнтѣ адвокатскôмъ, въ 72 р. житя.

Всячина.

— **Переступнымъ днемъ** въ роцѣ не єсть день 29 лишь 24 лютого, бо після давного звычаю у Римлянъ продовжавъ ся мѣсяць лютый о оденъ день кождого четвертого року въ той способъ, що межи 23 а 24 лютого, вставляло ся 24 годинъ, значить ся, зъ 23 перескакувало ся вôдъ разу на 25. Сей способъ численя завѣвъ Юлій Цезаръ и его уживає ще доси грецка церковъ. Тымъ способомъ принято, що рôкъ має якъ разъ 365 днѣвъ и 6 годинъ. Показало ся однакожь, що правдивый рôкъ ставъ ся через то о 12 мінутъ довшій, зъ чого до 400 лѣтъ зробили ся вже 3 дни, а въ 1582 роцѣ бувъ вже рôкъ о 10 днѣвъ довшій. Абы тому зарадити, постановивъ папа Григорій XIII. въ тôмъ роцѣ пропустити тыхъ 10 днѣвъ межи 4 на 15 вересня (зъ 4 вересня перескочено вôдъ разу на 15) а на будуще постановлено, що кождый рôкъ, котрый дасть ся подѣлити через 4, але не дасть ся подѣлити через 100, якъ и кождый рôкъ, що дасть ся подѣлити через 400 має называти ся рокомъ переступнымъ и буде числити 366 днѣвъ а кождый рôкъ, що не дасть ся подѣлити через 4, лишь через 100, буде рокомъ звычайнымъ по 365 днѣвъ. Тымъ способомъ опускають ся що 400 лѣтъ три днѣ и то численє єсть пôдставою поправленого календаря, званого григоріяньскимъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 25 лютого. Magyar-Ujsag доносить, що міністеръ финансôвъ скличе анкету для управильненя валюты на день 8 марта.

Берлинъ 25 лютого. На пирѣ бранденбурґского провинціонального сойму мавъ цѣсарь Вільгельмъ промову, въ котрôй давъ нагану тымъ, що заєдно лишь критикують поступованє правительства и завôзвавъ всѣхъ, щобы поступали тою дорогою, яку вôнъ показує.

Парижь 25 лютого. Судъ поправчій вôдкинувъ жалобу Льора противъ Констанса, мотивуючи се тымъ, що сенатъ не давъ на то свого призволеня.

Бѣлградъ 25 лютого. Скупштина приняла дімісію президента Катича; завтра вôдбуде ся выборъ нового президента.

Парижь 25 лютого. Рувіє пôднявъ ся місіѣ утворити новый кабінетъ, але въ наслѣдокъ поставленыхъ Фрейсінетомъ и Рібoтомъ условій, пôдъ котрыми они вступили бы до кабінету, постановивъ зречи ся тои місіѣ.

Курсъ львôвскій

зъ дня 24 лютого 1892.

	платить		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	319	—	322	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнѝ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	45	101	15
" " 5% вильос. зъ 10% прем.	107	50	108	20
" " $4^1/_2$% льос. въ 50 лѣт.	98	30	99	—
Банку краєв. $4^1/_2$% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% І еміс.	96	80	97	50
" " 4% льос. въ $41^1/_2$ лѣт.	95	10	95	80
" " $4^1/_2$% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
" " земск. 4% льос въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнѝ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	56	—	56	—
" " " " " " (5%) $2^1/_2$%	54	—	57	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	104	50	105	20
Гал. фонд. проп. 4%	93	40	94	10
Облиґи комун. Банку кр. 5% І еміс.	100	—	100	70
" " " " 5% ІІ "	101	—	101	70
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
" " " " 1883 по $4^1/_2$%	97	50	98	20
" " " " 1891 по 4%	91	10	91	80
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	21	—	23	—
" Станіславова	29	—	31	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	25	17	75
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	25	12	75
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	54	5	64
Рубель паперовый	1	22	1	33
100 марокъ нѣмецкихъ	57	60	58	20

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Дра Фридриха Ленґіля
БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, родимî плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Сензаційне!

Нове! **ЧУДО-ПАЛЬМЫ** Нове!

найориґінальнѣйшій предметъ до забавы, за 100 штукъ зр. 5 поручае

Генрихъ Шпільманъ,

Вѣдень Фінґгавсъ.

Посылае ся за послѣплатою або за присланемъ 60 кр. марками почтовыми за 10 штукъ почтою оплатно въ Австріи, Нѣмеччинѣ и т. д.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новй, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, I. Schottenring 8.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякй ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнй.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнй преміованй.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнй безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскй Облиґаціи индемнизаційнй,

котрй то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ **всякй выльосованй, а вже платнй мѣсецевй паперы цѣннй, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевй лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.**

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

2

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к°

Подробльоване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ.

30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнŷ") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Газеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвіка Пльона.